

Sygn. akt V KO 10/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **Z. S.**

oskarżonego o czyn z art. 157 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w G.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu

w G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt II K (...), na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości – sprawy Z. S. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 157 § 2 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w G.. Uzasadniając wniosek wskazał, że według informacji przekazanej przez administrację Zakładu Karnego w G. oskarżony jako osoba z zaburzeniami psychicznymi stwarzająca zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnych innych osób od 3 marca 2018 r. przebywa w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w G. i nie może zostać przyjęty do zakładu karnego. Oskarżony chce wziąć udział w rozprawie, jednak jego doprowadzenie na rozprawę w ramach konwoju bezpośrednio z Ośrodka jest – z uwagi na znaczną odległość – praktycznie niemożliwe do

wykonania, wiązałoby się też z wysokimi kosztami. Nadto Sąd Rejonowy w G. nie dysponuje zapleczem technicznym umożliwiającym przeprowadzenie telekonferencji. Istniejące przeszkody mają charakter obiektywny i nieusuwalny, względnie tak trudny do usunięcia, że w przedmiotowej sprawie nie jest możliwe wydanie orzeczenia przez sąd miejscowo właściwy w rozsądnym czasie, zatem dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w którym będzie możliwe sprawne przeprowadzenie postępowania z czynnym udziałem oskarżonego, przy uwzględnieniu miejsca jego pobytu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. Najwyższa instancja sądowa niejednokrotnie wskazywała, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości, stanowiący podstawę przekazania sprawy innemu sądowi w oparciu o przepis art. 37 k.p.k., to także dążenie do stworzenia warunków do rozpoznania konkretnej sprawy bez nadmiernej zwłoki, co niekiedy nie jest możliwe bez odejścia od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy (zob. m.in. postanowienia: z dnia 26 stycznia 2005 r., III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 23; z dnia 22 lutego 2018 r., IV KO 9/18, LEX nr 2450276; z dnia 10 kwietnia 2018 r., III KO 37/18, LEX nr 2496272). W niniejszej sprawie zachodzi taka właśnie sytuacja, bowiem, jak wspomniano, oskarżony Z. S. przebywa w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dys socjalnym w G., nie ma statusu osoby tymczasowo aresztowanej, względnie odbywającej karę pozbawienia wolności, zatem na czas trwania rozprawy nie może zostać przyjęty do zakładu penitencjarnego usytuowanego w pobliżu sądu miejscowo właściwego. Przewiezienie oskarżonego z G. do G., przeprowadzenie rozprawy, co do której nie ma zresztą pewności, że zakończy się na jednym terminie, i powrót z nim tego samego dnia do G. w praktyce wydaje się, przy uwzględnieniu dużej odległości (ponad 450 km) pomiędzy tymi miastami, mało realne, niezależnie od tego musi być kosztowne i angażujące szereg osób. Niewątpliwie taki stan rzeczy rodzi rzeczywiste zagrożenie dla sprawnego rozpoznania sprawy, a nawet dla samej możliwości rozpoczęcia procesu w nieodległym czasie przez właściwy miejscowo Sąd Rejonowy w G..

Mając powyższe na uwadze, uznano za słuszne przekazać sprawę Z. S. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..